

w związku powtarzającymi się zapytaniem organów właściwych, dotyczącymi ustalania prawa do świadczenia pielęgnacyjnego w przypadku, gdy o świadczenie pielęgnacyjne ubiega się osoba sprawująca opiekę nad dorosłym niepełnosprawnym, u którego niepełnosprawność powstała po ukończeniu wieku określonego w art. 17 ust. 1b ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, przedstawiam stanowisko w sprawie.

W obecnej sytuacji prawnej nie ma możliwości wydania decyzji przyznającej prawo do świadczenia pielęgnacyjnego z pominięciem tej części przepisu art. 17 ust. 1b ww. ustawy, której niekonstytucyjność stwierdził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 21 października 2014 r., sygn. akt K 38/13.

Rozstrzygnięcia Trybunału Konstytucyjnego, zawartego w wyroku z 21 października 2014 r., sygn. akt. K 38/13, nie można odczytywać w oderwaniu od treści uzasadnienia wyroku (tekst dostępny na stronie trybunal.gov.pl), w którym wyraźnie wskazano zarówno przesłanki, jakimi kierował się Trybunał, jak i sposób, w jaki należy rozumieć wydane orzeczenie. Trybunał zaznaczył, że wejście w życie powyższego wyroku nie oznacza usunięcia kryterium wieku powstania niepełnosprawności osoby wymagającej opieki, nie stanowi podstawy uchylenia decyzji, na podstawie których przyznane zostało prawo do świadczenia pielęgnacyjnego, nie kreuje nowego prawa do żądania świadczenia dla opiekunów dorosłych osób niepełnosprawnych, jeżeli niepełnosprawność podopiecznych powstała po okresie dzieciństwa oraz wskazuje, że poprawienie stanu prawnego w tym zakresie należy wyłącznie do ustawodawcy, który – biorąc pod uwagę skutki społeczne rozstrzygnięć podejmowanych w badanej materii – powinien tego dokonać bez zbędnej zwłoki.

Od dnia ogłoszenia wyroku Trybunału Konstytucyjnego, pomimo kilkukrotnych nowelizacji ustawy o świadczeniach rodzinnych, zapis ten nie został uchylony. W związku z powyższym należy uznać, że obowiązuje on w niezmienionym brzmieniu.

Należy podkreślić, że warunki nabywania prawa do świadczenia pielęgnacyjnego zostały zawarte w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych. Organy właściwe realizujące zadania zlecone z zakresu administracji rządowej, wynikające z powyższej ustawy zobligowane są do stosowania przepisów w niej zawartych.

Jednocześnie przypominam, że w przypadku postępowań administracyjnych w zakresie ustalania prawa do świadczeń pielęgnacyjnych, ostateczne decyzje podejmowane są przez dyrektora/kierownika jednostki realizującej powyższe zadanie.